LAUPÄEVAKUL

Laupäevakud, mis sündisid nõukogude võimu koidikul, on saanud meie elu lahutamatuks osaks. Tänavu võtsid laupäevakust, mis oli pühendatud V. I. Lenini 103. sünniaastapäevale, moskvalaste algatusel osa miljonid inimesed üle kogu maa. Üheksandal viisaastakul on laupäevak inimeste teadlikkuse, tõsise töössesuhtumise ja kõrgema tööviljakuse tõstmise vahendiks. Laupäevakul töötati ettevõtetes, aga leiti sobivat tööd ka koduümbruse ja linna heakorrastamisel. Töömeeleolu loomiseks aitas kindlasti kaasa imeilus ilm. Tore on praegu meie kevadiselt rohelises ja korras linnas.

22. aprilli hommikul kogunesid laupäevakule ka meie instituudi üliõpilased. Töötati ühiselamute ja staadioni ümbruse korrastamisel, esimeses ehitusvalitsuses ja spordikompleksi ehitusel. Ilm soodustas igati meie tööhoogu — päike paistis, tuul sundis paratult tööd tegema, et külm ligi ei kipuks. Antud ülesannetega saadi hakkama juba kella kaheteistkümneks. Kahjuks ei teatud kohe hommikul oma konkreetset ülesannet, töövahendite otsimiseks kulus tund. Vaatamata sellele läks laupäevak korda: ühiselamute ja õppekorpuste ümbrus on saanud uue näo, korda on tehtud spordiväljakud.

VIKTOR GORBATŠOV
AV-27

KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAAT, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE MAALEHT

TALLINNA POLÜTEHNIK

Nr. 14 (708) **Reedel, 27. aprillil 1973** **XXV AASTAKÄIK**

SEEKORD KAUNASES

XIX Balti liiduvabariikide üliõpilaste teaduslik-tehniline konverents toimus tänavu 10.—13. aprillini Leedu NSV linnas Kaunases.

2 päeva jooksul esitati konverentsi 29 sektsioonis ligi 500 ettekannet.

TPI delegatsiooni liikmeid osales peaaegu igas sektsioonis. Kahe ettekandega — poliitökonoomia sektsioonis ja tööstuse planeerimise sektsioonis esines Tiit Elenurm (TP-61).

Järgmisel aastal kogunetakse XX konverentsile Tallinnas.

ÜLIÕPILANE ja ÜHISKONNATEADUSED

DIALEKTILINE MATERIALISM

Ühiskonnateaduste kateedrid on huvi tundnud, kuidas üliõpilased maailmavaateliisi distsipliine omandavad ja mida nende õppimise-õpetamise kasutegurist arvavad. 1968. a. detsembrist viidi läbi suurune uurimine läbi kõikide ühiskonnateaduste osas. Filosoofia kateeder on igal aastal uurinud teadusliku ateismi aluste õpetamist käesoleva aasta veebruaris aga küsitles 740 II ja III kursuse üliõpilast, s. o. 79,1% nendest, kes eelmisel semestril dialektilist materialismi õppisid. Alljärgnevalt mõnedest viimase uurimuse tulemustest, millega lubasime küsitletuid tutvustada.

FILOSOOFIA LOENGUTEST peavad üliõpilased üldiselt lugu. Eriti rahul olid dialektilise materialismi loengutega venekeelsed mehhaanika-, ehitus- ja majandusteaduskonna voorud. Üldse rahuldasid venekeelsed loengud üliõpilasi tunduvalt enam (87,2% jaatavaid vastuseid) kui eestikeelsed (61,0%). Seetõttu kuulas ja konspekteeris 18,7% vene õppekeelega üliõpilasi loengud rohkem kui eestikeelsetes rühmades. Kõige vähem olid loengutega rahul mehhaanika- ja majandusteaduskonna eestikeelsed rühmad, kus vastavalt 15,0 ja 12,5% tudengeid väitis, et loeng neid ei rahuldanud. Viimastes oli ka loengutest puudumine kõige suurem. Üldse arvas 33,1% üliõpilasi, et loengute asemel piisab kirjandusest. Seda arvamust ei saa aga õigeks pidada. Filosoofias on praegu küll olemas enam-vähem vastuvõetavad õpikud, kuid uuem, just tänapäeva materjal jõuab õpikuisse alati teatava hilinemisega. Suure programmi ning selle mahust tunduvalt väiksema tundide arvu puhul on loengu sõlmküsimused suureks abiks iseseisvale aines orienteerumisele, mis ainult kirjandusega töötades võtab tunduvalt rohkem aega ja jääb siiski pealiskaudseks.

Mis meeldis dialektilise materialismi loengutes?

1) aine uudsus (28,2%), 2) elulisus, aine seostamine kaasaja probleemidega (21,0%) ja 3) see, et loengud aitasid palju kaasa filosoofia mõistmisele (20,1%). Kuid tervelt 43,6% kuulajaid — eestikeelseis voorudes 53,4, venekeelseis 27,1% — väitsid, et filosoofia loenguid oli raske jälgida ja konspekteerida. Aine on üliõpilasele uus ja sügavalt teoreetiline. Ent ka kateedril on reserve loengute metoodika täiustamiseks, sest erinevused loenguvoorude vahel on mitmekordsed. Näiteks majandusteaduskonna venekeelses voorus kurtis raske jälgitavuse üle ainult 12,7, ehitusteaduskonnas 19,1, energeetikas (e. k.) — 20,2%. Rohkem ei tohiks olla mujalgi.

Kuigi nende protsent, kes väitsid, et loengud neid ei rahuldanud (7,9%), oli napilt väiksem kui 1968. aastal (8,9%), ometi on üliõpilaste nõudlikkus loengute suhtes tunduvalt kasvanud.

Filosoofia seminaride kasutegurit hindavad üliõpilased kõrgemalt kui loengute oma, eriti eesti õppekeelega rühmades. Kõige tunnustavamalt kõnelesid seminaridest mehhaanikateaduskonna tudengid, kus 84,9% eesti ja 63,4% vene õppekeelega üliõpilasi arvas, et arutlused seminarides aitasid palju kaasa aine sisulisele omandamisele. Elektrotehnika teaduskonnas oli kõrgeim nende protsent, kes leidsid, et seminarid on peamiseks stiimuliks iseseisvale õppimisele.

Et hästi ette valmistatud ja oskuslikult läbi viidud seminar oli oluliseks vahendiks filosoofia omandamisel, näitavad ka üliõpilaste vastused, kas oli filosoofias küsimusi, mis jäid arusaamatuks. Kui üldse 63,5% küsitletuid vastas, et arusaamatuks midagi ei jäänud, siis mehhaanikateaduskonnas oli nende protsent 71,6 (eesti k. — 66,6, vene k. — 82,9). (Muidugi tuleb arvestada, et tegemist on üliõpilaste arvamusega, pealegi pärast seda, kus alles pool filosoofiakursust on läbitud). Küllalt palju vastajaid — 21,2% tegi ettepaneku suurendada seminaride osatähtsust ja seda eeskätt õpperühmades, kus seminarid kulgesid edukalt.

Ent ligi 1/3 (32,7%) üliõpilasi vastas, et pärast dialektilise materialismi õppimist jäi neile üks või teine probleem arusaamatuks. Esiplaanil on siin rühmad, kus seminarideks ettevalmistamine oli halvem, kus mingil põhjusel jäi õppusi ära.

Kateeder analüüsib praegu konkreetselt küsimusi, mis jäid arusaamatuks et uuel semestril neid vähem esineks. 15,6% üliõpilasi väitis enesekriitiliselt, et seminarideks on rohkem tarvis iseseisvalt ette valmistada, sest puudujääkide peapõhjuseks oli seminarikirjanduse mittetundmine.

Seepärast ei saa täiel määral arvestada ka paljude üliõpilaste soovi, et kateeder annaks välja rohkem metoodilisi materjale, eelkõige loengutekste, sest enam-vähem rahuldavad õpikud on olemas, samuti on küllaldaselt teaduslikku kirjandust neile, kes soovivad mõne probleemiga sügavamalt tegelda. Küsimus pole kirjanduse puudumises, vaid selle kasutamises.

Kahjuks jääb õpitu esialgu paljudel üliõpilastel teoreetiliseks teadmiseks. 47,7% küsitletuist väidab küll et ta oskab ühiskondlik-poliitilistes küsimustes marksistlikke seisukohti kaitsta, kuid seda on tegelikult tulnud teha vaid 6,4%-l üliõpilastest. 22,5% oli neid, kes ei teadnud oma võimeid, kuigi 2/3 (65,9%) peab ennast õigusega teadlikuks tänapäeva ideoloogilisest võitlusest ja selle seaduspärasustest (vaid 17,5% ei oma enda arvates sellest piisavat ülevaadet). Ilmselt peab üliõpilaste ühiskondlik-poliitiline praktika aitama raamatulikke teadmisi praktilisteks elutarkusteks ja tegelikeks veendumusteks muuta.

Kateeder on tänulik kõikidele üliõpilastele, kes siiralt oma arvamusi avaldasid. Arutasime esialgseid tulemusi kateedri koosolekul ja jätkame analüüsi praktiliste abinõude väljatöötamiseks, et eelseisval õppeaastal dialektilise materialismi õppimine ladusamalt läheks.

K. VIMMSAARE
filosoofia kateedri juhataja

1. MAIL
LÄHEME KÕIK
MAIDEMONSTRATSIOONILE!

KUNSTINÄDAL ja TPI

Mis kunstinädala puhul instituudis kavas oli, sellest rääkis meie maja kunstielu «hing», teadusliku kommunismi kateedri assistent SILVIA HIIBUS:

«18. aprillil käisime ühiselt vabariiklikul tarbekunstinäitusel Kunstihoones, samas oli kohtumine tarbekunstnikega. Oma tööst rääkisid Mari Adamson, Minna Patune, Salme Raunam, Mall Tomberg, Merike Männi, Luule Kormašova jt.

Võtsime osa Kunstihoones toimunud lahtiste uste päevast. Olime külas skulptor Erika Haggi ateljees, käisime Nikolai Kormašovi tööde näitusel, tutvusime graafika eksperimentaalateljeega.

Kunstinädala puhul kinkis ENSV Kunstnike Liit meie instituudile maalid: V. Birgi «Vestlus», I. Linnati «Pärnad» ja U. Roosvalti «Kivistus».

Kunstinädala ürituste sarjas lõpetasime 26. aprillil TPI-s kaks aastat kestnud rahvaülikooli loengud. Oli ka kunstiloterii, kus loositi välja Evi Tihemetsa, Rinaldo Veeberi, Jüri Arraku jt. graafikute töid.

28. aprillil külastame ühiselt Sakus avatud kunstinäitust».

Maitervitus!

SUVI ja PRAKTIKA EÜE-s

Kas oled juba mõelnud sellele, kellega koos, kuidas ja kus veedad suve?

Peagi algab EÜE kümnes töösuvi. Seega nn. juubelisuvi. Võib öelda, et kõige kaalukam eelnevast üheksast tööaastast andis toodangut 4 miljoni rubla eest. See on mõne ehitusorganisatsiooni terve aasta toodang. Üldse töötas EÜE-72-s 91 rühma. Peaaegu pooled maleva liikmetest olid TPI tudengid.

91 rühma — see tähendab 91 meistrit ja 91 komandöri. Enamus neist — 80 meistrit ja 39 komandöri olid meilt. TPI-st, enamus neist endastmõistetavalt ehitusteaduskonnast.

Need arvud näitavad ühelt poolt meie teaduskonna üliõpilaste suurt aktiivsust, kuid teiselt poolt on nende arvude kujunemine seotud teatud raskustega. Et malevas meistri või komandörina töötada, on vajalik vähemalt üheaastane maleva lihtliikme staaž. See on ka loomulik, kuna esimese aasta malevlasel — funktsionäril tekivad rühma elu ja töö juhtimisel suured raskused, mis on tingitud just vähestest kogemustest.

Ehitusteaduskonna tudengil aga puuduvad võimalused nende kogemuste saamiseks. Pärast I kursust on geodeesiapraktika (3—4 nädalat), pärast II kursust tehnoloogiapraktika. Mõlemad on kohustuslikud sooritada instituudi juures. Kuna vastavalt EÜE põhikirjale EÜE töösuvi kestab vaid kaks kuud, siis puudub I ja II kursuse ehitajatel võimalus osavõtuks maleva tööst. Pärast III kursust on ette nähtud sooritada meistripraktika. Seda on lubatud vastava kateedri loal sooritada ka malevas, kuid sel juhul juba meistrina. Siin tekib vastuolu, mida oleks võimalik lahendada, kui kateedrid arvestaksid malevat reaalse praktikana tudengitele ja tuleksid vastu nende soovidele töötada malevas. Lõpuks pole malev ju ainult tööning puhkekohaks, vaid ka praktiliste ning kogemuslike teadmiste allikaks. Miks mitte ühendada meeldivat kasulikuga.

TOOMAS MENDELSON
ET-81

Toimetuselt.

Kas ehitustudengil tõepoolest on võimalik töötada malevas vaid pärast III kursust? Palume kommentaari ehitusteaduskonnalt.

MIDA ANNAB HÄSTI TEHTUD TÖÖ

Ega teised peale ringi enda liikmete ringist suurt midagi tea. Selle puudujäägi saame aga korvata alljärgneva läbilugemisega. Ei tahaks rääkida mitte uhe või teise ettevõtmise konkreetsest sisust, vaid sellest, mida võib tudengile anda üks hästi tehtud töö.

Algatuseks vast niipalju, et tööstuse planeerimise ringi temist, oskust ühendada eri huvidega töötajate tegevus parimal viisil. Antud tegevusel on kaks aspekti: esiteks, töö paremale korraldamisele kaasaaitamine ettevõttes ja teiseks, mis veelgi tähtsam, — seista kahe jalaga keset majanduse põhilüli, tegelikku elu, katsetada oma roheline teadmistevõrseid praktikas, mis neid rikastab ja tugevdab. Sellel on positiivne tagasimõju ka auditoorsele õppetööle, mistõttu õppejõule on põhitõdede selgitamine kergem ja tudengile nende selgekssaamine hõlpsam.

Omad traditsioonid on ka teisel uurimisgrupil aspirant T. Saimre juhendamisel. Reklaamiprobleemide käsitlemist I kursusel alustanud üliõpilased on praeguseks jõudnud kolmandale kursusele. Lepingud «Spordiloto» Eesti Piirkonnavalitsuse ja Eesti Reklaamfilmiga on viinud tudengeid nii komandeeringutesse üle vabariigi kui lotoga» täideti juba 1972. a. kevadeks), põhiline aga jääb tudengitele kogu eluks omandatud teoreetiliste teadmiste ja praktiliste kogemustena.

Käsitletud tööd ei ole ainukesed TP ringi tegevuses, kuid küllap on juba selgunud, mida nende näidetega öelda taheti. Seepärast poleks paha sellega lõpetadagi. Ainult niipalju veel, et viimasel ajal on hea meel tõdeda ka nooremate TP-kate huvi tõusu ringi tegevuse vastu. Selles on oma osa nii kateedri õppejõududel, kes oskavad asjatundliku juhendamisega tööd huvitavaks teha, kui üliõpilastel endil. Ja küllap vist ongi ülesanne märkida, et tööstuse planeerimise ringi liikmete eksamitulemused ületasid tunduvalt eriala ja teaduskonna keskmise.

ENDEL OJA
TP-61

---

* protseduurireegel: tegevusjuhend mingile standardsele tegevusele ettevõttes (näit. materjalitellimuste koostamine), esitatakse näiteks blokkskeemina.

TAAS ÜKS LAAGER ÜTÜ KROONIKAS

Tänavu kevadel kogunes vabariigi kõrgemate koolide ÜTÜ aktiiv TPedI õppebaasi Vana-Otepääle. Sedapuhku tuldi kokku kaheksandat korda, korraldajaks TPedI. 3 päeva jooksul kuulati loenguid ja arutati ÜTÜ arenguperspektiive. Elevust tekitas diskussioon, milles oli põhiküsimuseks, kuidas määrata kindlaks õppeasutuste paremusjärjestus ÜTÜ-alases töös ning õppeasutuse siseselt paremate teadurkondade ja kateedrite väljaselgitamine. Vabariigi ulatuses otsustati lähtuda TRÜ poolt väljatöötatud metoodikast, mida tutvustas TRÜ ÜTÜ nõukogu esimees dots. U. Reino.

Arutati ka ülevabariigilise ühiskonnateaduste alase konverentsi korraldamist oktoobris. Konverents toimub nii Tallinnas kui Tartus.

Pingeliste loengute kõrval jätkus aega ka muuks. Viidi läbi kõnevõistlus, mille võitis TPI tudeng Jüri Laast-Laas (fotol). Vaatamata kehvadele lumeoludele tuldi toime kelgutamis- ja orienteerumisvõistlusega.

Ühine soov on tulla järgmisel kevadel üheskoos Käärikule, võõrustajaks TRÜ.

M. MADRUS
TT-81

RÄÄKISID RSN-i KÜLALISED

NIKOLAI KROMAŠOV, Uraali S. M. Kirovi nimelise Polütehnilise Instituudi üliõpilane:

Meie instituudis õpib 25 000 üliõpilast, Sverdlovskis üldse on aga 10 kõrgemat õppeasutust. Sverdlovski noorte seas on väga populaarne KEVADE PÄEV — nooruse pidu, millest võtavad osa kogu linna noored. Väga peetakse instituudis lugu isetegevuskonkursist.

Vanematel kursustel on meie õppeprogrammis ühiskondlik-poliitiline praktika, milles peab andma arvestuse.

ALGIRDAS PUKJALIS, Kaunase Polütehnilise Instituudi üliõpilane, KPI interklubi president:

Meie KPI interklubis on 40 inimest. Klubi eesmärk on kaasa aidata erinevatest rahvustest noorte lähenemisele, eelkõige sõprussidemete arendamisele meie maa kõrgemate õppeasutuste noorte vahel. Noorte elus on alati suur roll muusikal. Lähemal ajal toimub Vilniuses protestilaulude festival, ka KPI ansamblid võtavad sellest osa.

Usun, et KPI koostöö teiste õppeasutuste interklubiga, sealhulgas ka TPI omaga, edukalt areneb.

NINA ISTRIABOVAITE, Vilniuse Ehitusinseneride Instituudi üliõpilane:

Olen samuti interklubi liige. Meie instituudi interklubi on väga noor, alles aastane. Kogemused kuluvad marjaks ära, tahame teada saada võimalikult palju teistest interklubidest.

Sel aastal tähistab Leedu NSV Vilniuse asutamise 650. aastapäeva. Vilnius võtab vastu palju külalisi ja ka meie interklubil tuleb olla võõrustajaks.

REPORTAAŽ-REVÜÜ HAPRA ÖÖTAEVA ALT

Traditsioon oli olemas. TPI akadeemiline meeskoor korraldas esimese maskiballi 24 aastat tagasi. Nüüd tuldi ühel varakevadisel õhtul jälle kokku, et... Läksin vaatama. Uksel seisis paraadriietuses mees, valged kindad käes, kiiver peas. Kenasti juhatati kõiki garderoobi, üks auditoorium daamidele, teine härradele. Kiirustasin kolmandale korrusele, et maskidega tutvuda, kuid... teise ja kolmanda korruse vaheline trepp oli kaetud peegelsileda terasplaadiga! Üles sai ainult kas paljajalu või väga suure hooga. Esimene katse luhtus kohe.

Lõpuks sain siiski üles ja... punastasin kergelt. Hämaras valguses, otse trepi ees, seisis evaülikonnas daam ja sirutas käe minu poole. Vaatasin hämmeldunult ringi ja alles siis taipasin, et see on väga loomutruu kuju.

Pärast maharahunemist sattusin reklaami küüsi ja ostsin TPI AM häälekandja «HH» — «Helihark».

Lae ja põranda vahele tõmmatud riie andis aulale võlulossi ilme. Tantsijate kohale langes õrn öine uduloor... Habrast öötaevast toetasid graatsilised valged sambad. (Papist küll, aga tugevad). Efektse mulje jätsid laest rippuvad jääpurikad ja eriliselt rõhutasid taeva õrnust mõned üksikud hiidtähed...

Veinibaari ülemalt pärisin, mida kõige rohkem nõutakse. «Kokteile, mis sisaldavad palderjani, eetrit, koduveini, konjakit, purgeeni, piiritust, mahla ja mineraalvett», ütles teeneline degusteerija Raivo.

Ka arsti kohtasin. Kasutasin juhust ja pärisin: «Kas traumasid on õhtu jooksul olnud?» «Õnneks ainult üks. Sisemine. Veinibaarist saadud kokteil nr. 2 põhjustas väikese sisemise trauma. Nüüd on juba kõik korras,» vastas doktor.

Õllesaal võttis vastu suurepärase kujundusega. 8 kärmet olmeneiut pesid musti kruuse, täitsid tühje õllega, muretsesid külastajate eest. «Pakume ligi 500 liitrit «Žiguli» õlut, 25 kg eesti juustu, 10 kg soolapulki ja 20 tundi muusikat. Õlu annab tervist, õllest hoomab jõudu ja nutikust, õlu kosutab närvi», ütles Tiit.

Kus palju rahvast koos, leidub ikka mõni, kes armub esimesest silmapilgust ja jäädavalt. Oma armsamaga võisid siin kogu eluks kokku jääda. Papp oli kohal ja pani armunuid paari.

TPI karaktertantsurühm tantsis ehtsa temperamendiga «Argentiina tangot». Paeluvat vaatepilti pakkus ka teine rühm, mis koosnes erinevate teaduskondade tüdrukutest. Ühe õhtupoolikuga õpiti ära särtsakas tants, millest mõnigi mees pea kaotas.

Muusikaga sisustas õhtut orkester «Targa rehealune». Orkester loodi 1970. a. ja esimene avalik väljaastumine sai teoks sama aasta 4. juulil. Orkestris on 7 (õnnenumber!) liiget, esindatud peaaegu kõik kõrgemad koolid. Orkestri vanem Heino Mikiver. Mängitakse igasugust muusikat, suurema osa repertuaarist moodustab. džässmuusika.

Terve õhtu jooksul püüdsin Idamaade suure paša, ALIVADI jutule saada, kuid asjatult. Tema ihukaitse ei lasknud kedagi läbi. Olin juba lootust kaotamas, kui... Agaracsti kasutanud baari teenuseid, sattus suur paša võlgadesse. Pankrotistumisest pääsemiseks korraldati suur oksjon ja paša pidi oma haaremist loobuma. Segadust ära kasutades lipsasin valvest mööda ja põlvitasingi suure mehe jalge ees. Äkki tabas kellegi raudne käsi mu õlga. Ülemvalvur! Ainult tänu paša heasoovlikkusele pääsesin seekord võllast.

Vahepeal oli «Targa rehealune» puhkama läinud, kuid muusikat tuli ikka veel. Keegi poroloonist maskiga mees mängis virtuooslikult klaverit. Olav Ehalalt (tema see oligi) kuulsin, et talle ballil meeldib. Tehti kindlaks parimad maskid. Idamaade paša Ali-Vadi oma saatjaskonnaga sai auhinnaks tordi, igaühele ta haaremist kuldne osavõtjamedal. Tordi said ka tantsijatarid.

(Järg 4. lk.)

VARIA VARIA VARIA

TURISTINA INDIAS

ELEKTROTEHNIKA TEADUSKONNA DEKAAN

J. Tomson

(Algus «TP»-s nr. 9)

Toit, usund, loomad

India linnades ei leia selliseid suuri toiduainete kauplusi nagu meil — gastronoome. Toiduaineid müüakse väikestes «vürtspoodides». Neidki on nii vähe, et paratamatult tekkis küsimus: kust hangib linlane endale toidukraami? Sellele ongi üsna raske vastust anda. Eespool oli juttu sellest, et paljud indialaste elamud on üheaegselt ka kauplused (need, kus maja ees varikatuse all on platvorm kauplemiseks). Sealt võib osta mitmesuguseid toiduaineid, eriti aga mitut liiki viljateri. Väga palju müüakse viljateri otse tänaval, väikeste portsjonitena, mida saab kohapeal süüa, nagu meil näiteks jäätist. Neid teri valmistatakse järgmisel viisil. Tänavale, otse kõnniteele või majaesisele platsile (ka kaupluse platvormile) laotatakse riidetükk, millele kallatakse hunnik teri. Hunniku keskele asetatakse keraamiline pott kütteainega. Tulise poti lähedal olevad terad küpsevad ära ja neid müüakse väikestes kogustes, enamasti ajalehepaberist torbikutes. Selline toiduportsjon on odav ja paljudele indialastele nähtavasti hommiku-, lõuna- või õhtusöögiks.

ENE andmetel on Indias $160 \cdot 10^6$ ha ringis põllumaad, s. o. natuke rohkem kui 0,25 ha inimese kohta. Seda maad peaks hästi hooldama, et ta võiks rahuldada Indiat põllumajandussaadustega. Nii see aga enamasti ei ole. Korraliku saagi andmiseks vajab ligikaudu 50% kasutatavast põllumaast niisutamist (tegelikult niisutatakse kasutatavast põllumaast 20%). Sellepärast on põldude saagikus väike: näiteks saadakse nisu 7—10 ts ha-lt. Olgu siinkohal märgitud, et Eesti NSV keskmine teraviljasaak on tunduvalt üle 20 ts ha kohta.

Meile näidati Dehli lähedal asuvat põllumajanduslikku katsemajandit, kus kasvatatakse kõrge saagikusega nisu. Nisu saak on siin 40—60 ts ha kohta. Siia tuuakse teiste piirkondade talupoegi, et neile tutvustada head agrotehnikat ja innustada põllumajandust arendama. Neis külades on riigi kulul ehitatud korralik teedevõrk ja samuti elektrivarustus. Elektrienergiat kasutatakse siin isegi põldudele vee pumpamiseks. Vett võetakse suurtest, mitmemeetrise läbimõõduga kaevudest ja pumbatakse rennide kaudu põldudele. Põllulapid on meie individuaalaia suuruste tükkide kaupa ümbritsetud madala mullavalliga, et tõkestada vee valgumist sinna, kuhu pole vaja. Ülalmainitud kaev võimaldab niisutada 1 ha põldu päevas. Nisu kasvuperioodi kestel (s. o. umbes 4,5 kuud) niisutatakse põldu 4 korda.

Nii on see näidismajandi põldudel. Tavaliselt pumpab indialane vee põldudele käsitsi või siis kasutatakse selleks mitmesuguste veoloomade — kaamelite, pühvlite, veiste abi.

ENE andmetel kuulub Indiale kariloomade poolest esikoht maailmas — kolme indialase kohta tuleb üks veis (Eesti NSV-s kahe elaniku kohta üks veis). Hea hooldamise korral annab meil lehm teatavasti piima keskmiselt 3000—3500 liitrit aastas. Indias on lehma piimaand üle kümne korra väiksem kui meil. Tõepoolest, lehmi nägime Indias palju, kuid nad on lahjad ja meenutavad meie arusaamade järgi rohkem metskitse kui lehma. Ja jällegi veidi statistikat: eestlased kasutavad aastas piima kuni 400 kg elaniku kohta, Indias aga ainult pisut üle 40 kg inimese kohta aastas (1968. a. andmed).

Lehm on Indias püha loom ja teda võib kohata üsna sageli ka linnatänaval. Ei ole haruldane juhtum, kus lehm astub rahulikult sõiduteele, et väärikalt, ruttamata minna üle tänava «paremate rohumaadele». Liiklus selleks ajaks peatub.

Muide, hulkuvate lehmade pärast on linnade parkides paljudele pöösastele ja puudeistikutele kaitseks peale pandud mitmesugust terasest võrestikku (näiteks tarvitatud tünnid mitmesuguste tööstustoodete alt). Lehma võib kohata kõikjal, mõnikord üsnagi ootamatus kohas, näiteks templis.

16. jaanuar on Indias päikese ja lehma püha. Sellel päeval võis Madrase tänavatel näha lehmi, lillevanikud kaelas.

Veiseliha ei ole Indias söödav. Giidid seletasid, et veised maetakse peale surma maha. Kentsakas teguviis! — samal ajal, kui India ei saa kiidelda toiduainete küllusega. See on ühtlasi drastiline näide sellest, millist kahju võib tekitada usk rahvale ja rahvamajandusele. Nimelt keelavad hinduismi usutavad veiste tapmist ja liha söömist.

Ka kanamune olevat indialased võrdlemisi hiljaaegu sööma hakanud. Sellest kõneleb ka statistika. Indias süüakse 10 muna elaniku kohta aastas. Eesti NSV-s läheb selleks ühe kana toodang, s. o. umbes 250 muna.

Igaühele oma tipp!

Ühelegi tudengile ei ole uudiseks, et kevadel on arvestused ja eksamid, kuid seda, et kevadel algab ka alpinismihooaeg, teavad üksikud.

Kakskümmend päeva alpilaagris — on seda vähe või palju? Milles peitub mägede võluiõud? Mägedest on palju räägitud ja kirjutatud. Kes on kordki mägedes käinud, see läheb sinna tagasi. Kui ei usu, proovige. Otsustage ise, mida on väärt alpilaagris veedetud päevad, mis nii vähe sarnanevad argipäevaga.

Tavaliselt loeme kella kuut hommikul küllaltki varajaseks ajaks. Alpinisti päev algab paar tundi varem. Äratus on ajal, mil ümberringi on tihe udu ja nii pime, et ei näe sõrmegi suhu pista. On raske pooluniselt riided selga ajada. Algul peletab ka see natuke et soojalt asemelt külma kätte pead minema, kuid sellega harjub peatselt. Väike karastus külmas mägiojas, hommikueineks priimusel valmistatud tee või kohv ja võileivad ning võibki teele asuda.

Kiiver peas ja «štormovka» seljas, triikonid jalas, kirka käes, seljakotis köied ja muu varustus. Esialgu ei näe muud kui eesastuja selga. Heal juhul näeb ka rada.

Siis tõuseb päike. See on omaette elamus. Esimene peatus tehakse mäejalamil, kust kirjelduse järgi algab vastava raskuskategooriaga marruut. Paned endale ümber julgestusvöö, riputad külge karabiinid, kaljunaelad, ja ühendad end kaaslasega 30 ... 40 m pikkuse köie abil. Meenub alpinistiks «löömisel» antud tõotus: «Hoia sidemekaaslase elu rohkem kui enda oma.» Karmid sõnad, kuid väljendavad kõige paremini julgestamise mõtet ja eesmärki. Algajal alpinistil on lihtne, jätad kõik instruktori hooleks ja teed nii, nagu targem käsib. Järgusportlasena pead ise mehe eest väljas olema. Rakendades kõiki oma teadmisi ja kogemusi, valid kõige otstarbekama liikumissuuna ja -viisi ning pürid ülespoole. Tee tippu võib kulgeda mööda jääliustikke, kaljusid ja lumenõlvu. Põhiline on ettevaatlikkus, kuid hädavajalikud on ka kiire taip ja otsustusvõime, rääkimata vastutupidavusest ja julgusest. Ega asjata öelda, et alpinism on mehisuse kool. Lähed edasi. Äkitselt märkad, et sinust kõrgemal on ainult taevas ja isegi pilved on jäänud allapoole. Ümberringi on mäed, teravatipulised ja lamedad, kõrged ja madalad. Olles kõrgemal kõigest ümbritsevast, tunned rõõmu nagu iga võidu puhul.

Kui on vahetatud tipukiri, algab teekond tagasi. Võiks arvata, et laskumine on lihtsam. Tegelikult see nii pole. Lausa rõõm on lumised nõlvad, kui glisseerides tuhised allapoole, lumepilv seljataga. Tee, mis tõusul võttis aega mõne tunni, läbid paari minutiga. Sellele vaatamata peab olema alati valmis ootamatusteks, sest mäed ei ole nendega kitsid. Lumesild üle jääprao, millest hommikul kogu grupp üle sammus, on nüüd pudenenud prao põhja peotäieks lumeks. Oja asemel, millest hommikul kergelt üle astusid, vahutab tõeline kärestikuline mägijõgi.

Laagripaigas kuub mõni tund lõunale ja seljakottide pakkimisele ning jälle algab laskumine. Seekord rõhub seljakott selga ja väsimus annab tunda, kuid minna on kerge, sest ees ootab soe dušš, kirjad kodust ja teenitud puhkus. Hilise õhtu pöleb laagris lõke, kostab kitarrimängu ning alpinistide laule. Koos on erinevad rahvused erinevatest paikadest, kuid neil on midagi ühist ja see miski teeb nad lähedasteks. Alatiseks jääb meelde esimene tipp ja pidulik alpinistiks pühitsemise tseremoonia baaslaagris. Iga tipp on kordumatu. Alati oled sa võitnud iseennast ja saanud osa mägede majesteetlikkusest ja uhkusest.

Kui tunned, et sul on millestki seesugusest vajaka jäänud ja sa tahaksid vaadata mõnelt Pamiiri, Kaukaasia, Kesk-Aasia või Tjan-Šani tipult Eestimaa suunas, siis otsi üles Tiit Järvekülg ühiselamust nr. 2, toast 415.

TPI ALPINISMIAKTIIV

LOUIS de FUNES KUI ORKESTER

Kus on piir hea nalja ja veiderdamise vahel?

Kas Louis de Funesi uus pale või äraproovitud grimassid?

Kas muusikaline komöödia või labane komejant?

Umbes niiugused mõtted võisid keerelda nii mõnegi tudengist kinokülastaja peas, «pi-ti-pi-ti-paaga» rikastatud (või vaesestatud?) kinosaalist lahkumisel. Iseenesest läksid mõtted uitama võrdlusvõimaluste maile, otsimaks nähtule pretsedente meie kineastikast. On ju nõukogude filmikunstis komöödia enamjaolt samastunud muusikakomöödiaga, milles koomika kõrval etendab võrdset osa kõrvus hõlpsasti helisema hakkav meloodia. See viimane teebki tihti ühe või teise filmi kuulsaks.

«Mees nagu orkestris» ei puudunud seesugune meloodia (võrdle teistegi nähtud prantsuse filmidega!), pigem vasardas tema trummirütm veel mitu päeva kusagil ajusagarais, ilma lõplikult tüütamata ega ka lõplikult meelde jäämata.

«Pi-ti-pi-ti-paa, pi-ti-pi-ti-paa, pi-ti-pi-ti-paa, pi-ti-pi-ti-paa, pi-ti-pi-ti-paa ...» jne.

2 rida monotoonselt korduvaid silpe.

Lahutatuna liikumise, värvide (VÄRVIDE!), miimika, graafika, meeleolu ja paljude teiste tähtsate faktorite kontekstist, on haarav rütm muutunud hiina piinaks. Lõpuks pole selles midagi imelikku, sest mistahes detail, kistuna lahti oma tavapärasest keskkonnast, omandab iseseisva tähenduse (üks popkunsti põhitõdesid). Sageli ebaharilikult painava ja häiriva.*

Samuti on lood ka de Funes'i koomikaga, mille järjekindel austaja olen. Just see pidev kontakt, lahutamatus kaasaja maailma väljapaistvama koomiku huumorist võimaldab tema kunstist kui dünaamiliselt arenevast nähtusest osa saada. Seetõttu ei kujuta päris kirjutise alguses toodud küsimused minu jaoks mingeid «olla—mitte olla» probleeme. Louis de Funes'ile ja tema taidele tuleb läheneda sügava inimlikkuse aspektist, sest just humanism ilmestab kogu tema loomingut. Mis võiks siis halba olla selles, kui meisterlik taidur toob meie silme ette reaalse elu teravdatud peegelduse, noppides välja igapäevasusse eksinud naljaläätsed.

Kui juba eespool riivamisi puudutasin suurt sarnasust Funes'i viimase filmi ja kodumaiste parimate muusikakomöödiate vahel, siis tahaksin siinkohal möödaminnes nentida seesugustes filmides tugeva tsentraalse koomilise isiksuse vajadust. Nii mõnigi komöödia on langenud just täisverelise keskse isiksuse puudumise ohvriks.

Filmi «Mees nagu orkester» külastatavus on olnud väga suur. Ka see fakt tõestab, et tegemist pole ebaõnnestunud filmiga. Seda filmi võib nimetada kassatükiks, kuid seda heas mõttes. On ju heas mõttes kassatüki loomine märksa raskem kineastiliste paradoksaalsuste ja farsside poolmehhaanilisest kokkukleepimisest, kuhu tüürib nii mõnigi rahvuslik kineastika.

Louis de Funes on kui orkester, mis oskab mängida filmivaatajate huumorihellil keelil.

MART UMMELAS
TRÜ üliõpilane

* On ilmselt kõigile teada, et Vanas Hiinas kasutati piinamis- ja hukkamisviisi, mille puhul süüalusele lasti mitme päeva kestel muutumatu sagedusega veetilku lagipähe kukkuda.

SPORDIKLUBI 25

Tänavu kevadel möödub TPI Spordiklubi asutamisest 25 aastat. Tagantjärele polegi nii lihtne Spordiklubi tekkemomenti kuupäevalise täpsusega kindlaks määrata. Otsustava tähtsusega sündmusi Spordiklubi loomise käigus oli ju mitmeid. Hällipäeva õigused jäid siiski ainult ühele neist — VSÜ «Kalevi» Kesknõukogu presiidiumi otsusele 7. maist 1948. a. TPI Spordiklubi asutamise kohta. Seda meie Spordiklubi jaoks eriti tähtsat protokolli säilitatakse ENSV Riiklikus Arhiivis. TPI Spordiklubi sai aga hiljaaegu selle dokumendi fotokoopia omanikuks.

4. juunil 1948. a., TPI Spordiklubi asutamise koosolekul arutati läbi klubi põhikirja projekt, valiti klubi juhatus revisjonikomisjon ja määrati kindlaks peamised ülesanded spordi- ja kehakultuuritöö alal instituudi üliõpilaste, õppejõudude ja teenistujate hulgas.

H. Eesmaa — esimees
A. Kannus — aseesimees
G. Oserov — liige
H. Rausberg — liige
H. Erme — liige
P. Jürjo — liige
K. Dubas — liige
E. Kogermann — liige
J. Pütsepp — liige
E. Küllik — liige

Spordiklubi juhatajaks oli rea aastate jooksul ehitusteaduskonna tolleaegne üliõpilane O. Saar.

Kolm liiget esimese juhatuse koosseisust töötavad praegu Tallinna Polütehnilises Instituudis juhtivatel ametikohtadel: H. Eesmaa haldusprorektorina, dots. G. Oserov — õhtu- ja kaugõppeprorektorina, dots E. Kogermann — üldteoreetiliste õppeainete teaduskonna dekaanina.

TPI Spordiklubi 25-aastane tegevusaeg on olnud sündmusterikas. Sellesse mahub nii võite kui kaotusi, kordaläinud ettevõtmisi ja tusameelseid mõõnaperioode. Kuid tähtsam on siiski peamine tendents mis näitab, et meie spordiklubi on aasta-aastalt täiendanud oma ridu ja sammunud oma saavutuste teel ikka ülesmäge.

Spordiklubi 25. aastapäeva ürituste ettevalmistamiseks ja läbiviimiseks on moodustatud organiseerimiskomisjon, mille eesotsas on TPI Spordiklubi juhatuse esimene esimees, haldusprorektor H. Eesmaa. Orgkomisjon käib regulaarselt koos juba jaanuarikuust alates. Selle aja jooksul on täpsustatud ürituste ja pidustuste läbiviimise plaan ja muud spordiklubi aastapäeva tähistamisega seotud ülesanded.

Kesksel kohal asub jällegi **ü l e i n s t i t u u d i l i n e V T K m a t k, mis toimub tänavu 8. m a i l.**

Uudse üritusena on planeeritud teaduskondadevaheline **S p o r d i k l u b i 25. a a s t a p ä e v a t e a t e j o o k s** marsruudil TPI Kopli õppehoone — Mustamäe peahoone Sportliku väärtuse kõrval on sellel jooksul ka teine, mitte vähem oluline eesmärk — **v ä l i e n d a d a TPI s ü n n i- j a k a u a a e g s e a s u p a i g a n i n g p r a e g u s e u u e k o d u v a h e l o l e v a t o t s e s t j a k a t k e m a t u t s i d e t.**

Teatejooks ja sellele järgnev **p i d u l i k a k t u s** viiakse läb **e s m a s p ä e v a l, 21. m a i l.** Aktuse raames tehakse kokku võtteid teaduskondadev. helis massilise kehakultuuri- ja spordit töö ülevaatuse ja TPI XXIV spartakiaadi tulemuste koh a Autasustatakse parimaid sportlasi ja aktiviste. Aktuse lõpul annavad kontserdi TPI ametiühingu isetegevusansamblid ja solistid.

Ürituste plaan näeb ette veel teisigi ettevõtmisi, nagu päeva kohase näituse korraldamine TPI peahoones, Spordiklub 25. aastapäeva rinnamärgi väljaandmine jms. Rinnamärgiga autasustatakse kõiki aastapäeva teatejooksust ja VTK matkast osavõtjaid.

Kavas on ka TPI Spordiklubi ajalugu käsitlevate kirjutiste avaldamine «Tallinna Polütehnikus» ja vabariiklikus spordiajakirjanduses.

Lõpetuseks tahaks aga väljendada spordiklubi praeguse juhatuse nimel siirast austust ja tänu kõigi meie e e l k ä i j a t e — endiste TPI Spordiklubi ühiskondlike juhtivate töötajate ja aktivistide aadressil, kelle panus kehakultuuri ja spordi arendamisel Tallinna Polütehnilises Instituudis on suur.

V. BAZANOV
TPI Spordiklubi juhatuse esimees

MIS TANTSUKLUBIS UUDIST

Käesoleva aasta veebruaris alustas tööd meie instituudi õppejõudude-töötajate tantsuklubi. Esialgu oli kavas kohtuda kord kuus. Enamik klubi liikmeist aga pidas seda liiga väheseks ja nii otsustati kokku tulla iga kahe nädala tagant. Nüüd on klubil seljataga juba viis kokkutulekut, ka on enam-vähem kindlaks kujunenud klubi koosseis.

Kahe kuu jooksul on klubist «läbi käinud» ligi 100 inimest, neist pidevalt kaasa löönud aga 20 paari. Põhjalikumalt on seni tegeldud kolme tantsuga: aeglase valsi, rumba ja tangoga. Põhikoosseis võtab klubi tööst osa entusiasmiga. Tänu meie tublile tantsupedagoogile E. Letnerile korratakse kõik figuurid algul uuesti läbi ning alles seejärel asutakse uute sammude õppimisele. Järjekindlatel klubi külastajatel ei ole tantsude õppimisel ületamatuid raskusi.

Halvem on asi puudujätega, kuid ka neile ei keela pedagoog abi ega nõuannet.

Tantsu peetakse üheks levinumaks kultuurse puhkuse vormiks. Tahaksin siiski meenutada, et tants on vaimsest tööst puhkamine. Ühtlasi on ta aga kunstiliik, tantsija kunstilise eneseväljenduse vahend. Kuna ühegi kunstiliigi viljeleja ei saa areneda ega säilitada tasetki ilma pideva treeninguta, siis nõuab ka tegevus tantsuklubis visa tööd ja järjekindlust.

15. mail kohtume treeningtunnis 51. Keskkooli saalis. 30. mail on hooaja viimane klubiõhtu instituudi peahoones. Mõlemad üritused algavad kell 19.00.

Uutele liikmetele, kel jätkub tantsulusti ja püsivust, ütleme ka edaspidi tere tulemast!

H. KARRO
tantsuklubi juhatuse liige

TUUSIKUD

A/ü.-komitees on saadaval puhkekodu tuusikud II kvartaliks.

«Võsu»	12. 05.	7. 20
«Võsu»	12. 05.	7. 20
noorte «Võsu»	18. 06.	7. 20
noorte «Võsu»	18. 06.	7. 20
Laulasmaa»	31. 05.	7. 20
Jurmala pans. «Majori»	16. 06.	12. 00
perekonna «Võsu»	30. 04.	7. 20

Soovijail esitada avaldus a/ü.-komiteele.

ORIENTEERUMA

XIV Jüriöö jooksu stardi käsklus 21. aprillil tähendas orienteerujatele huvitava ja võistlusterohke suvehooaja algust.

Maipühade ajal võtab meie paremik osa Läti mitmepäevajooksust, 6. maile on planeeritud TPI meistrivõistlused. Võistluspaigaks on seekord Lelle (jaam Tallinn—Pärnu raudteeliinil). Orienteerumine kuulub instituudisisese spartakiaadi kavasse, seega peaks iga endast lugupidav tudeng tulema oma teaduskonna hea nime eest seisma.

Rong Lelle suunas väljub Balti jaamast kell 10.16.

Paralleelselt TPI meistrivõistlustega peetakse «Dünamo» seeriajooksu III etapp. Üritus on korra da(t)ud möödunud sügisel toimunud «Jõu» mitmepäevajooksu eeskujul. Vabariigi koondise kandidaadid seekord kaasa ei tee. Seetõttu peaks seeriajooks nn. «harrastajatele» suurt huvi pakkuma. Peetakse nii individuaalset kui võistkondlikku arvestust 4-liikmelistele mees- ja 3-liikmelistele naiskondadele.

Võistluste avapäeval, 5. mail on kavas kaks jooksu — kell 12.00 teateorienteerumine Mustamäel ja kell 18.00 sprindidistants (4 km) Järve metsas. III etapp toimub Lelles, IV etapp 9. mail Tartu lähedal, kus peetakse ka TRÜ meistrivõistlused; viimane etapp 12. mail Kodasool (Leningradi mnt. ääres).

Arvesse läheb 4 paremat starti, kusjuures esimese päeva jooksud on seeriaarvestuses kaasalööjaile kohustuslikud. Auhinnatakse ükskute etappide võitjaid ja üldarvestuse paremaid.

T. KOTOV

TOPELTVÕIT UJUMISES

Eesti NSV kõrgemate õppeasutuste 1973. a. meistrivõistlustel ujumises saavutas TPI ujujate kollektiiv ülekaalukama võidu TRÜ, TPedI ja EPA ees kui möödunud aastal. Võit saadi nii õppeasutuste kui ka spordiklubide arvestuses.

I TPI	— 178	p.
II TRÜ	— 127	,,
III TPedI	— 124	,,
IV EPA	— 28	,,
I TPI	— 143	p.
II TPedI	— 106	,,
III TRÜ	— 104	,,
IV EPA	— 18	,,

TPI ujujatest tulid käesoleva aasta kõrgemate koolide meistriteks järgmised üliõpilased:

Kadri Elken — 100 ja 200 m rinnuli;
Jüri Pärt — 100 ja 200 m selili; 4×100 m kombineeritud teateujumine;
Jüri Kravets — 200 ja 400 m vabalt; 4×100 m vabalt teateujumine;
Hillar Kangur — 4×100 m vabalt teateujumine;
Neeme Vellend — 4×100 m vabalt teateujumine;
Mihhail Hruljov — 4×100 m vabalt teateujumine; 4×100 m kombineeritud teateujumine;
Aksel Luige — 4×100 m kombineeritud teateujumine;
Andres Viiroja — 4×100 m kombineeritud teateujumine;

Tahan siinkohal tänada kogu võistkonda, eriti aga õpperühma TP-81 üliõpilast Kaarin Rattistet ja õpperühma EE-101 üliõpilast Jüri Kravetsit, kes oma ajanappusele vaatamata siiski leidsid võimaluse startida mitmel korral.

FRIEDEL RAUDSEPP
TPI ujumiskoondise treener

VÕITIS TPI

Eesti NSV 1973. a. üliõpilaste sportvõimlemise meistrivõistlustel osalesid TRÜ, TPedI ja TPI võistkonnad.

Naiskondadest oli parim TRÜ 445,075 punktiga, kelle võistlejad esinesid põhiliselt meistrikandidaadi ja esimeses järgus. Südilt võistlesid TPI neiud, kes vaatamata sellele, et sooritasid madalamate järkude kavasid, kaotasid TRÜ-le ainult 21 punktiga ja said II koha.

Naistest tuli üliõpilasmeistriks meistrikandidaadi järgus võistelnud **T. Sergejeva** (TPedI). Ülejäänud järkudes võitsid TPI üliõpilased. I järk — **U. Saar** (TL-41), II järk — **I. Koptšjonova** (TI-101) III järk — **T. Issakova** (MM-28).

Meeskondadest võitis TPI 617,295 punktiga. Järgnesid TRÜ ja TPedI. Individuaalselt oli parim **E. Nurmela** (TPedI), kes meistrikandidaadi järgus kogus 100,8 p. Meie parim võimleja **V. Antsiferov** (MM-47) tuli samas järgus teiseks 96.4 punktiga. I järgus jagasid esikohta **M. Peterson** (TPedI) ja **V. Smetanin** (TPI, MM-28). I järgus saime kaks auhinnalist kohta. Esimene — **A. Grinko** (LT-27) ja kolmas **U. Niinsalu** (LR-41). Kolmanda järgu võitis **G. Šmidt** (LT-27).

Selgitati ka parimad üksikutel võimlemisriistadel. Naiste vabaharjutuse võitis **R. Sepp** (TRÜ), kusjuures ülejäänud kolmel alal oli parim **T. Sergejeva**. Meestest võitis kolm ala **E. Nurmela**. Harjutustes kangil ja vabaharjutustes oli parim **V. Antsiferov**, kuna hooglemise sangadega hobuse võitis **V. Smetanin**.

Võistkondade paremusjärjestus: I TPI — 1041 98 p.; II TRÜ — 989 4275 p.; III TPedI — 767,8275 p.

A. TŠESNOKOV

ÕPPEJÕUD JA TEENISTUJAD!

VTK norme järgmistel aladel saab täita järgmistel aegadel:

kergejõustik	— 10. mail kell 16.00 TPI staadionil.	
laskmine	— 15. mail kell 17.00—20.00 «Tselluloosi» lasketiirus.	
ujumine	— 15. mail 13.00—15.00 19.00—21.00 «Tööjõureservide» ujulas.	

TPI Spordiklubi
TPI teenistujate komsomolialgorganisatsiooni büroo

Kontsert 2. mail

KOLMAPÄEVAL, 2. MAIL KELL 15

saab «Estonia» kontserdisaalis esinemisjärje TPI Akadeemiline Naiskoor.

Käesolev on kooril 22. tegevusaasta, millest võib meenutada detsembri lõpul TPI aulas V. Tormise kantaadi «Kodumaa sünnipäev» ühisettekannet koos instituudi meeskooriga, millele järgnes samal õhtul nais- ja meeskoori traditsiooniline kuuseõhtu seekord Laitses, vanas hubases talutares.

6. märtsil tehti vastlasõitu ja kuulati rahvakombeid folkloorist Pille Kipparilt. Vanad regivärsilised rahvalaulud, mis õpitud «Leegajuselt», said suure menu osaliseks. Sel õhtul ei puudunud ka hernesupp ja vastlakuklid.

Seekordsel kontserdil on kavas vene, kasahhi, tadžiki rahvalaule, eesti heliloojatelt Riho Pätsi seatud setu rahvalaulud «Laula, laula, latsõkõnõ» ja «Näio hääl» ning Veljo Tormise seatud «7 liivi rahvalaulu» liivi keeles.

Klassikast esitatakse inglise helilooja Henry Purcelli (1659—1695) laul «Laulurästas» ja saksa Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809—1847) motett «Laudate pueri» (orelil Rolf Uusväli).

Huvipakkuvaks kujuneb kindlasti kaasaja inglise muusika suurkuju helilooja ja dirigendi Benjamin Britteni (1913) 11-osaline «A Ceremony of Carols» («Laulude tseremoonia»), mille harfipartii esitab Zvenika Sillamaa; lisaks suurele koorile esinevad solistid ja kammerkoosseis.

Kontserti juhatavad Alma Tamm ja Silvia Mellik. Koori kontsertmeistriks on Toivo Peäske, hääleseadjaks Sergi Annilo.

Sama kava viiakse ka Tartusse. Ülikooli aulas esinetakse 12. mail.

EHA POOMANN

5. mail kell 19.30 Tammsaare teel 135 puhkeõhtu tudengitele. Jälgige reklaami!

REPORTAAŽ-revüü ...

(Algus 2. lk.)

Et mustlased (TPedI-st) õhtu jooksul kõikjale jõudsid, palju laulsid ja kaarte välja panid, selle eest neile auväärne kolmas koht.

Individuaalselt esines kõige paremini soldat. (TPI — Imbi Ostrov). Auhinnalise III koha sai TPI tudeng Toivo Riippinen, kes vanamees-hulgusena kõiki oma väljanägemisega pisut hirmutaski.

Vahepeal korraldatud poksivõistluste absoluutseks tšempioniks üliraskekaalus tuli kärbeskaallane, kes viimases matšis nokauteeris esimese täpse löögiga oma naise armukese. Auhinna — poksikoti — viis koju Ülle Peltser.

Orkester mängis tušši. Ette kutsuti kõik, kellel esimesel aprillil sünnipäev. Eks see ole kõigile teada, et naljalapsed on kõigi lemmikud ja et neid ikka rohkem hoitakse.

Maskiballi peajuhi Udo Viilukase käest sain kuulda, et saali kaunistamisel oli abiks olnud Tallinna Kaubamaja kunstnik. Paljud kujud-mannekeenid olid samuti sealt pärit. Dekoratsioonide ümbertsemisel tulid appi teatrid. Et selline grandioosne maskiball sai toimuda, pidi kõvasti vaeva nägema Oli ju kohal oma nelisada maski.

Aitäh AM-ile lustaka õhtu eest.

KALEV SAAR
TM-41-õ

Vastutava toimetaja aset.
M. RANDVEER

«Таллинский политехник». Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu»
Pikk tn. 40/42.

Hind 2 kop.

MB-05423

Tellimise nr. 937

Toimetuse aadress: Tallinn, Ehitajate tee 5. TPI, 5. korpus tuba 410. Tel. 532-723